خراسان روزنامه صبح ایران
پنج شنبه ۱۱ مرداد ۱۳۹۷ . ۱۹ ذی القعده ۱۴۳۹ . شماره ۱۹۸۸۱

سید عباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پاسخ به سوالی درباره اعلام آمادگی همایون شجریان برای برگزاری کنسرت خیابانی، به خانه ملت گفت: اصل این مطلب که هنرمندان در فضای امروز کشور احساس مسئولیت اجتماعی می کنند تا بتوانند شرایط اجتماعی را با نشاط تر و با امیدتر کنند، قابل تقدیر و تحسین است. لازم است برای اجرایی کردن این پیشنهاد، مجموعه های مختلفی از جمله نیروی انتظامی در این باره اظهار نظر کنند.

باید نظر دیگر نهادها برای کنسرت خیابانی را بدانیم

لذت شعر

در این دریا، چه می جویند ماهی های سرگردان
مرا آزاد می خواهی؟ به تنگ خویش برگردان
مرا از خودرها کردی و بال پر زدن دادی
اگر این است آزادی مرا بی بال و پر گردان
دعای زنده ماندن چیست وقتی "عشق" با ما نیست؟
خداوندا!!! دعای دوستان را بی اثر گردان
من از دنیا به جادوی تو دل خوش کرده ام ای عشق!!!
طلسمی را که بر من بسته بودی، بسته تر گردان
به جای این که هیزم بر اجاقی تازه بگذاری
همین خاکستر افسرده را زیر و زبر گردان
من از سرمایه عالم همین یک "قلب" را دارم
اگر چیزی دگر مانده است، آن را هم هدر گردان
در این دوزخ به جز تردید راهی تا حقیقت نیست
مرا در آتش تردیدهایم شعله ور گردان!! **فاضل نظری**

***

نه با خودت بجنگ و نه از من فرار کن
از باختن نترس و دلت را قمار کن
من صورت سکوت تو هستم عمیق و سخت
چیزی بگو غرور مرا خدشه دار کن
آرامش وجود مرا دست کم بگیر
زیر و بم نگاه مرا استتار کن
من کودک درون توام بازی ام بده
بر دوش خاطرات قشنگت سوار کن
می بازم این چنین که تو را دوست دارم و...
حالا برو به بردن خود افتخار کن **فاطمه ابراهیمیان**

***

یک نفر قلب تو را بی سحر و جادو می برد
بی گمان من می شوم بازنده و او می برد
اشک می ریزم و می دانم که چشمان مرا
عاقبت این گریه های بی حد از سو می برد
آن قدر تلخم که هر کس یک نظر می بیندم
ماجرا را راحت از رفتار من بو می برد
من در این فکرم جهان را می شود تغییر داد
عاقبت اما مرا تقدیر از رو می برد
یک نفر از خواب بیدارم کند دارد کسی
با خودش عشق مرا بازو به بازو می برد **الهام دیداریان**

***

علت ناب تغزل! همه رویایم
غزلت کو که به پایان برسد غم هایم؟
مدتی شد که نگاه تو نتابید به من
مدتی هست که غرق شب بی فردایم
عوض نام خودم نام تو را می گویم
تا که سیبی برسانم به لب حوایم
هر چه می خواهم از دست تو بگریزم باز
دست مجهول کسی چنگ زده بر پایم
باید از من شوی این حرف من لجباز است
کج مکن راه که از راه دگر می آیم **آرش شفاعی**

موسیقی

عبور هیراد از حاشیه ها

حمید هیراد در کنسرت سه شنبه شب خود در سالن میلاد به صورت زنده خواند. او برای رد ویدئوی «پلی بک» خود، قطعه ای از آهنگش را خواند و آن را با گیتار نواخت. به گزارش تسنیم، او با دعوت از منتقدان و روزنامه نگارها به کنسرتش، امکان حضور در ساندچک (آخرین تمرین گروه در سالن برای تنظیم صدا) را برای آن ها فراهم کرد تا از تمام مراحل میکروفن گذاری و ولوم گیری و حتی اتاق فرمان بازدید کنند. در نهایت حمید هیراد در حالی روی صحنه رفت که جمعیت زیادی به کنسرت او آمده بودند. او در بخشی از کنسرتش گفت: «خیلی ها تلاش می کنن من دیگه این جا نباشم. یه کم مهربون باشیم و عشق بورزیم.» یکی دیگر از نکته های قابل توجه در این کنسرت، حضور پدر و مادر حمید هیراد و تقدیر او از آن ها بود.

سیروان خسروی هم کنسرت رایگان می دهد

سیروان خسروی هم درخواست اجرای کنسرت رایگان کرد. بعد از پیشنهاد همایون شجریان مبنی بر برگزاری یک کنسرت خیابانی برای مردم، سیروان خسروی هم با انتشار ویدئویی در اینستاگرامش گفت: «سلام به مردم عزیز. امروز خبردار شدم که تعدادی از مسئولان کشور با برگزاری کنسرت های خیابانی موافقت ضمنی خودرا اعلام کرده اند. با توجه به این که این ایده، خیلی ایده خوبی است، من هم آمادگی خودم را برای برگزاری کنسرت رایگان خیابانی اعلام می کنم. مخصوصا در این شرایط اقتصادی که دیگر لازم نیست کسی هزینه ای بپردازد و همه اقشار می توانند در آن حضور داشته باشند. امیدوارم این اتفاق بیفتد و ببینمتون». این خواننده قبل تر هم در واکنش به مشکلات اقتصادی مردم ۱۲ سئانس کنسرت خود را لغو کرد و علاوه بر از دست دادن سود، خسارت ۱۵۰ میلیونی آن را هم خودش پرداخت.

اعلام آمادگی دفتر موسیقی برای برگزاری کنسرت های رایگان

دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، برای صدور مجوز کنسرت های رایگان در حمایت از جامعه و مردم اعلام آمادگی کرد. دفتر موسیقی وزارت ارشاد اعلام کرده است: «به دنبال اعلام آمادگی برخی هنرمندان موسیقی برای برگزاری کنسرت های موسیقی رایگان به منظور امیدافزایی و نشاط بخشی به قشرهای مختلف جامعه، دفتر موسیقی نیز همگام با این حرکت مثبت، برای صدور مجوز این نوع کنسرت ها اعلام آمادگی می کند.» دیروز حمیدرضا نوربخش مدیر عامل خانه موسیقی هم در گفت وگویی با ایسنا اعلام کرده است: خانه موسیقی آمادگی دارد برای همایون شجریان و دیگر هنرمندان با مسئولان وزارت ارشاد و شهرداری تعامل و این موضوع را پیگیری کند تا آن ها کنسرت خیابانی برگزار کنند.

آسیب های مجازی که می تواند زبان فارسی را کاملا نابود کند

«زبان فارسی» خسته و رنجور!

گروه ادب و هنر- فضای مجازی، کلمات جدیدی را وارد دنیای واژه ها کرده است. کلماتی که بعضی وقت ها نامفهوم و سوال برانگیز به نظر می آید و بعد مشخص می شود شبیه یک زبان رمزنگاری شده مجازی است. بزرگ ترها این کلمات جدید را که وارد دنیای جوان ترها شده است، درک نمی کنند و کوچک ترها، درک نکردن آن ها را. تعداد این کلمه ها در حال افزایش است. انگار در هر بازه زمانی، منظومه ای از واژه های جدید متولد می شود که انتشار برخی از آن ها به وسیله فضای مجازی قوت می گیرد و به آسانی به زبان فارسی نفوذ می کند. نفوذی که در صورت ادامه یافتن، خانه برانداز می شود. دکتر فردین علیخواه، جامعه شناس در یادداشتی می گوید: برخی اندیشمندان در مقابل رسانه های جمعی (Mass Media) از اصطلاح رسانه من (My Media) استفاده می کنند. «رسانه من» معنای مشخصی دارد؛ کاربر هدایتگر و انتقال دهنده پیام است. خود، پیام را تولید و رمزنگاری می کند و سکان همه جوره در دست اوست. پرسشی که در این مواقع پیش می آید این است که شخصی با چنین اختیاراتی چقدر می تواند مراقب زبان مجازی اش باشد؟ تا کجا می تواند خودش را پایبند به استفاده از قاعده های زبان فارسی کند تا به ضرر زبان فارسی تمام نشود؟ باید گفت این مراقبت ها کم رنگ بوده است و به همین دلیل این روزها شاهد کلمه هایی هستیم که قبل تر یا به کوچه و بازار تعلق داشته یا به شیوه جدیدی ساخته و پرداخته شده است. در ادامه چند آسیب زبانی را که فضای مجازی در شکل گرفتن آن ها موثر بوده است، بررسی می کنیم.

■ **گسترش سایت و اپلیکیشن های معامله ای و رواج ادبیات دلالی**

ادبیات صنف ها، متفاوت است. هر صنف، واژه های مخصوص به خودش را دارد، واژه هایی که گاه تخصصی و گاه کوچه بازاری اند اما موارد استفاده شان در دایره همان صنف است و اگر آن را به کسی خارج از آن صنف بگویید کمی نگاهتان می کند و می پرسد معنی اش چیست. این واژه ها با گسترش فضای مجازی، راه ورود به یک دنیای همگانی را به خصوص در اپلیکیشن ها و برنامه های خرید و فروش وسایل دست دوم که مشتری اش بیشتر مردم هستند، پیدا کرده اند. اصطلاحاتی به خصوص در دنیای خرید و فروش حیوانات و خودروها. به طور مثال «پیکان چخ چخی» یا «رخ عالی» که اصطلاحاتی بازاری است و شاید بتوان آن را ادبیات دلالی نامید. این در حالی است که اگر معنای «چخ چخی» را در لغت نامه دهخدا جست وجو کنید، با این توضیح مواجه می شوید: «بازیچه اطفال است، دارای دسته و سری که ظرف کوچک بسته میان تهی است و در آن چند دانه ریگ است و بچه ها آن را تکان داده و از صدای آن لذت می برند». می بینید که در این فرایند، گاهی موارد استفاده کلمات به طور کلی تغییر می کند و به این ترتیب اصطلاحی که تا قبل از این در جمعی محدود و در موقعیتی مشخص استفاده می شده، وارد ادبیات معامله گری شده است، آن هم به اشتباه و در جای دیگری. شاید بگویید زبان، پویا و زنده به همین تغییرها ست اما باید دید این تغییرات چیست تا تن زبان فارسی به واسطه استفاده از آن ها نلرزد.

■ **شلخته نویسی به جای شکسته نویسی**

خرده زبان ها وقتی قوت می گیرند که زبان معیار کم رنگ شود. خرده زبان هایی که شاید بتوان آن ها را زبان های شلخته ای نامید که وام گرفته از فضای مجازی هستند. آن ها گاهی جای تشکرهای معمول را می گیرند و به tnx تبدیل می شوند. تمام احساس، شور، هیجان یا ناراحتی را از کلام می گیرند و به چند ایموجی خلاصه می شوند. گاهی هم به یک زبان رمزی، مخفف و البته ترکیبی تبدیل می شوند که فهمیدن شان برای دیگران سخت است. به طور مثال «cu.mr۳۰» که معنی آن می شود «مرسی. می بینمت». دوره ای که شبیه یک شکاف نسلی عمل و زبان هر نسل را برای نسل قبل نامفهوم می کند.

دکتر علیخواه درباره ظهور شکاف دیجیتال زبانی به خبرآنلاین می گوید: «به دنبال شکاف دیجیتال؛ که معمولا بین والدین و فرزندان وجود داشت، شاهد ظهور «شکاف دیجیتال زبانی» بودیم. یعنی والدین نمی توانستند معنای برخی از مخفف های رایج در رسانه های اجتماعی را که توسط فرزندان شان به کار می رفت، درک کنند. آنان به هر فرهنگ لغتی هم مراجعه می کردند معنی کلمات را نمی یافتند و بعد از مدتی به این نتیجه می رسیدند که فرزندآنان تنها مرجع برای کشف معانی کلمات است! مثلا (F۲F) به معنای چهره به چهره. همچنین آنان شاهد بودند که برخی کلمات، در معانی و منظورهای جدیدی به کار می رفت. مثلا کلمه تشنه (Thirsty) درباره کسی به کار می رفت که تشنه جلب توجه دیگران است.» البته با ورود و شیوع رسانه های اجتماعی و اینترنت در کشورمان، فارسی زبان ها هم وارد این بازی شدند اما دلیل این تخفیف های کلمه ای چیست؟ محدودیت ابزارهای ارتباطی. به طور مثال کوچک بودن دکمه های تایپ در تلفن همراه و هزینه بر بودن پیامک، باعث می شد کاربر بی حوصله شود و همه منظورش را در قالب یک پیام بنویسد. در بیشتر شبکه های اجتماعی، محدودیت های حروفی وجود دارد. در توئیتر، هر کاربر باید به ۱۴۰ کلمه در هر پست اکتفا کند یا در شبکه اجتماعی اینستاگرام، تعداد کلمه های هر عکس یا تصویر محدود است و بیشتر از آن نمی توان نوشت. به عقیده دکتر علیخواه هم اکنون، تعبیر رسانه من (MyMedia) با زبان من (MyLanguage) نیز مترادف شده است. به این معنا که هر کاربر کلمه ها را طوری که دوست دارد می نویسد و زبان تولیدی خودش را برای دوستان و اطرافیانش ارسال می کند. به طور مثال به جای «اصلا» می نویسد «اصن» و به جای «آقا» می نویسد «عاغا». یا در شبکه های اجتماعی دست به دامن استیکرهایی می شود که به جای او حرف می زنند و البته حاوی اشتباه های نوشتاری زیادی هستند.

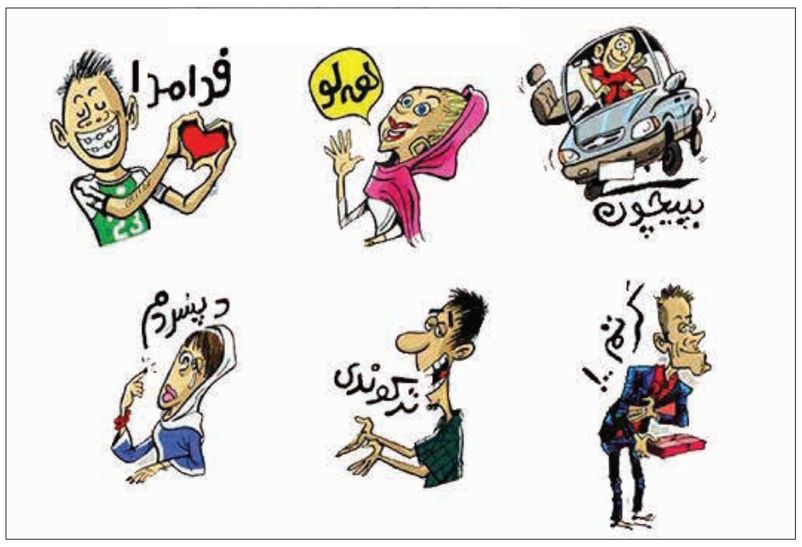

■ **«هکسره» پر دردسر**

«هکسره» یک عنوان نوآورانه در فضای مجازی است که به اشتباهات املایی در نوشتن نقش نمای «ه» و کسره می پردازد. استفاده اشتباه از هکسره در فضای ارتباطی مانند پیامک ها و البته فضای مجازی بسیار فراگیر است. مثلا «نوبت منه» را می نویسند «نوبت منِ» و «لیوان او» را می نویسند «لیوانه او». زمانی هم واقعا تشخیص «ه» از نقش نمای کسره سخت می شود. گاهی این اشتباهات نوشتاری را به حساب تبلیغات می گذارند و راهی برای جلب توجه است که البته روش اشتباهی است. این اشتباه ساختاری نه تنها در میان دیالوگ های نوشتاری بلکه چندین بار در تبلیغات هم به کار برده شده است. اگر بخواهیم از دنیای موسیقی مثال بیاوریم می توان به کاور دو آلبوم اشاره کرد. در کاور آلبوم بهنام بانی به جای «وای دل بی قرارم» نوشته شده است «وای دله بی قرارم» یا در کاور آلبوم هوروش باند به جای عبارت «مثل من باش» نوشته شده «مثله من باش». تکرار این اشتباهات زمانی کام مان را بیشتر تلخ می کند که در کتاب ادبیات هم اشتباهی به کار برده شود. مثلا در کتاب نگارش پایه دهم در صفحه ۷۷ آمده بود: «پاتو کفشه بزرگ ترها» در صورتی که درست آن به این شکل است «پاتو کفشِ بزرگ ترها». راهکار اشتباه استفاده نکردن از «هکسره»، این است که اگر بین انتخاب کسره و «ه» شک کردید آن را با «است» امتحان کنید به این طریق که در زبان محاوره به جای فعل ربطی «است» نمی توان از «کسره» استفاده کرد و تنها چیزی که می تواند بین موصوف و صفت و مضاف و مضاف الیه بیاید نقش نمای کسره است.

به زندان رفتم چون کتاب هایم را می خواندند

چهره ها
نویسنده

محمود دولت آبادی در سالروز ۷۸ سالگی اش از خاطرات زندان رفتنش به ایبنا گفت. او پیش از انقلاب، مدتی را به جرم وجود کتابش در خانه بازداشتی ها در زندان گذرانده و درست در همین دوره، یکی از آثارش برای همیشه توسط نیروهای امنیتی حکومت نابود شده است. او که در ایام دستگیری اش مشغول نوشتن «کلیدر» بوده است، می گوید: «برادرم حسین مراقب نوشته هایم بود. او نوشته ها را به شهرستان می برد، آن جا داخل چند بسته نایلون و پارچه می گذارد تا آسیب نبیند و دریک پیت حلبی زیر خاک پنهان می کند و برمی گردد سر کارش. هنوز دست نوشته های اولیه «کلیدر» را با آثاری از آب خوردگی و زنگ زدگی دارم».

ضبط «نوحه خوان» در اتریش تمام شد

چهره ها
موسیقی دان

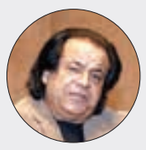

آخرین مراحل ضبط قطعه شماره ۸ پوئم سمفونی «مادرم ایران» با عنوان «نوحه خوان»، در شهر وین اتریش به پایان رسید. به گزارش تسنیم، کمپانی آلمانی ناکسوس مسئولیت پخش جهانی این اثر را به عهده گرفته و این قطعه به زودی عرضه خواهد شد. همکاری علی رهبری با کمپانی ناکسوس سابقه طولانی دارد. این هنرمند تاکنون بیش از ۲۰۰ آلبوم موسیقی کلاسیک برای این کمپانی ضبط کرده اما این اولین باری است که علی رهبری اثری از خود را برای پخش توسط این کمپانی رهبری می کند. «نوحه خوان» با الهام از داستان روز عاشورا نوشته شده و ۹ سال پیش از انقلاب در شهر وین ساخته شده بود.

صداوسیما علف هرز را به اسم خواننده به خورد مردم می دهد

چهره ها
مدیر خانه سینما

مدیرعامل خانه موسیقی در برنامه «شب محمد نوری»، با ابراز گلایه از صداو سیما گفت: امروز باید این هشدار را بدهیم که رسانه ملی خیلی به موسیقی درست، باهویت و باشناسنامه، کم لطفی می کند. امروز چهره هایی مانند علف هرز سر برمی آورند و آن ها را با عنوان خواننده موسیقی پاپ به خورد مردم می دهند. نوربخش در ادامه با بیان این که یاد استاد نوری همیشه جاودان است، ابراز امیدواری کرد در هروران راه این استاد بتوانند راه وی را ادامه دهند. به گزارش ایرنا، در این مراسم که برای گرامی داشت یاد استاد نوری توسط انجمن شاعران ایران برگزار شد، سهیل محمودی، اجرای برنامه را بر عهده داشت. چند آهنگ موسیقی اثر محمد سریر نیز اجرا شد.

معرفی کتاب

شوهرِ عزیز بانوی فرهیخته

نسیم سهیلی- مجموعه داستان کوتاه «شوهر عزیزم» نوشته نویسنده بنام آمریکایی «جویس کرول اوتس» است. داستان های کوتاه استثنایی، دختران بینای مرد نابینا، دوران زیبای پرینستون، هوشیار، گورستان زباله، جویس کرول عزیز، خودکشی در باشگاه بدن سازی، خانواده گلیزر، دادرسی بی نتیجه و شوهر عزیزم، ۱۰ داستان کوتاه این مجموعه را تشکیل می دهد.

نویسنده:
جویس کرول اوتس
مترجم:
ربابه جلایر
ناشر:
نشر شور آفرین
تعداد صفحه:
۲۶۴
قیمت:
۱۵/۰۰۰ تومان

داستان نخست این مجموعه با نام «استثنایی»، شخصیت دو خواهر را روایت می کند که یکی از آن ها به بیماری روانی دچار است و همین، زندگی آن ها را تحت تاثیر قرار می دهد. «اوتس» در اولین داستان این مجموعه، زندگی پر درد کودکی بیمار و درونیات او را بسیار ماهرانه به تصویر می کشد. همین زیبایی قلم و کشش داستان است که خواننده را مجاب می کند تا انتها کتاب را زمین نگذارد!

در داستان «دختران بینای مرد نابینا» نویسنده باز هم به درونیات هلن دختر شوربختی که در خانه از پدر پیر و نابینایش مراقبت می کند، سرک می کشد و خواننده را با خود همراه می کند. سومین داستان کوتاه این مجموعه، «دوران زیبای پرینستون»، روایت دختری است که طی نامه هایی از خدمتکار قدیمی درباره پدربزرگش پرس و جو می کند.

داستان «گورستان زباله» با مسئله گم شدن پسر دانشجویی آغاز می شود و خواننده را با خود به عمق ماجرا می کشاند.

داستان «هوشیار» نیز اثر پنجم این کتاب است و زندگی پسری را روایت می کند که مصرف مواد مخدر را ترک کرده و برای تعطیلات نزد مادرش باز گشته است. روایت داستان به روش نامه نگاری، یکی از شیوه های مورد علاقه «کرول اوتس» است. او چندی قبل در داستان کوتاه شاهکار «دختر خاله ها» تبحر خود را در خلق چنین داستان هایی نشان داده بود. در ششمین اثر این مجموعه با نام «جویس کرول عزیز» باز هم این نویسنده آمریکایی به سراغ شیوه مورد علاقه اش رفته است و نامه های یک خواننده به نویسنده اش را باز گو می کند. «خودکشی در باشگاه بدن سازی»، عنوان هفتمین داستان این کتاب است که تفکرات زنی را درباره مرگ روایت می کند.

داستان «خانواده گلیزر» نیز روایت گر خانواده ای عجیب و غریب به نام «گلیزر» است. رمز و راز این خانواده با ورود پنه لوپه به خانه آن ها فاش می شود و باید گفت انتهای شوکه کننده ای در انتظار خواننده است!

«دادرسی بی نتیجه» که نهمین اثر مجموعه را تشکیل می دهد، داستان زنی را روایت می کند که به عنوان یکی از اعضای هیئت منصفه انتخاب شده است و او به این انتخاب به دیده فرصتی می نگرد.

اما آخرین داستان مجموعه، «شوهر عزیزم» که برای نام کتاب نیز از عنوان همین داستان استفاده شده؛ بی شک، بهترین داستان کوتاه این مجموعه است که باز هم به شیوه مورد علاقه نویسنده یعنی نامه نگاری روایت می شود. «جویس کارول اوتس» در این داستان با روایتی نوآرگونه، پر رمز و راز و تکان دهنده، از لایه های جنایتی شوکه کننده پرده برمی دارد. نامه زنی به شوهرش که او را شوهر عزیزم خطاب می کند در سطر سطرش، با دادن اطلاعات قطره چکانی، لایه های پنهان شخصیتی زن و انگیزه های او را هویدا می کند. در انتهای داستان و با تبحری که «اوتس» داستان را پیش می برد، حسی که به خواننده منتقل می شود نه تنها غافلگیری، بلکه مجموعه ای از حس های متفاوت از جمله ترحم، ترس، غم و خشم است.

درباره بانوی فرهیخته ادبیات معاصر آمریکا

جویس کرول اوتس (متولد ۱۹۳۸- نیویورک) نمایش نامه نویس، شاعر و داستان نویس برجسته آمریکایی است که جان آپدایک نویسنده بزرگ آمریکایی و برنده جایزه پولیتزر، «بانوی فرهیخته ادبیات معاصر» لقبش داده است. او بیش از ۷۰۰ داستان کوتاه و ۳۵ رمان و بی شمار مقاله، شعر و نمایش نامه را به رشته تحریر درآورده و بیش از ۲۵ سال است که هر سال از سوی منتقدان در فهرست برندگان جایزه نوبل ادبیات قرار می گیرد. اوتس، در تمام دوران نویسندگی اش، همیشه جزو نویسنده های پُرفروش نیویورک تایمز بوده و بارها نیز نامزد جوایز پولیتزر و منتقدان کتاب آمریکا شده است. این نویسنده آمریکایی جوایزی از جمله جایزه ملی کتاب ادبیات داستانی آمریکا، جایزه اُ. هنری، جایزه برنارد مالامود، جایزه اورنج، جایزه برام استوکر، جایزه روزنتال و جایزه نورمن میلر را تا امروز دریافت کرده است.

کتاب های جایزه بگیر، سیاهاب، آدم کش ها، اشتهای آمریکایی، شبهای وحشی، عشق تابستانی و... دیگر کتاب های این نویسنده برجسته است که به فارسی نیز ترجمه شده است.

هنری

اولین گالری نیمه شناور جهان در مالدیو

اولین گالری هنری نیمه شناور جهان با هدف همزیستی انسان و طبیعت توسط مجسمه ساز بریتانیایی در دریای مالدیو ساخته شد تا با تولد مجسمه ها در میان مرجان های دریایی، مفهوم نیاز به حفاظت و جلوگیری از نابودی این زیست بوم به گوش جهانیان برسد. به گزارش ایرنا به نقل از پایگاه اینترنتی دیزاین بوم، «جیسون دِ کِی رز تیلور» مجسمه ساز بریتانیایی و خالق اولین موزه و پارک مجسمه در زیر آب، پروژه یک گالری هنری نیمه شناور را در مالدیو به پایان رسانده است. این گالری هنری با نام «Coralarium» به دلیل تغییرات اقلیمی در مالدیو ساخته شده است و با توجه به شرایط جزر و مَد دریا، به نحوی طراحی شده که در زمان «مَد» بخشی از این سازه در دریا غرق می شود و سپس در زمان «جزر» دوباره از دریا بیرون می آید.

مجسمه های این گالری بر مبنای اشکال انسانی، گیاهی و حیوانات دریایی ساخته شده و ایده خود را از سه عنصر متفاوت گرفته است؛ مجسمه هایی که با آسمان و جو ارتباط برقرار می کنند، مجسمه هایی که در منطقه جزر و مد قرار دارند و سپس مجسمه هایی که کاملا در زیر آب قرار گرفته اند و این ایده، پیوندی بین آسمان و زمین است.

آثار جیسون از سوی «نشنال ژئوگرافیک» به عنوان ۲۵ عجایب جهان مشهور شده است.

تیلور تاکنون حدود ۷۰۰ مجسمه را در سراسر جهان ساخته و اکنون روی بزرگ ترین موزه زیر آب در اقیانوس اطلس مشغول کار است.

گفت و گو

حمیدرضا شکارسری اظهار کرد

شعری که به شعار تبدیل می شود

حمیدرضا شکارسری می گوید: تعهد، شعر را محدود می کند و اگر این تعهد به شعر تزریق شود، آن را به شعار تبدیل می کند.

این شاعر درباه ادبیات متعهد و ادبیات روشنفکری اظهار کرد: اگر منظور شما از تعهد، ارجاعات برون متنی اثر است، یعنی اثر به جایی بیرون از خود اشاره می کند یا نه، باید گفت شعرهایی که خود ارجاع و خودبسنده باشند، بسیار کم داریم. بیشتر شعرها علاوه بر این که به فرم و ساختار خود توجه دارند، به محتوای بیرون خود هم توجه دارند و درباره چیزی در قالب شعر صحبت می کنند.

او با بیان این که بیشتر شعرها به چیزی تعهد دارند، افزود: شعر یک رسانه است و می خواهد مفهومی را منتقل کند. به جز تعداد اندکی شعر که خودبسنده هستند و فقط به فرم و زبان خود اشاره می کنند، بیشتر آن ها به محتوا و درون مایه ای فراتر از متن اشاره دارند. البته شعرهایی که خودبسنده و خودارجاع هستند در واقع به مقوله شعر، زبان و فرم تعهد دارند یعنی در یک نگاه، شعر غیرمتعهد نداریم و شعر از واقعیتی سرچشمه گرفته است.

شکارسری با طرح این سؤال که آیا تعهد به چیزی خارج از متن، متن را ناقص می کند یا خیر؟ بیان کرد: می توان گفت این موضوع متن را محدود می کند؛ یعنی اگر شاعر بخواهد براساس درون مایه ای خارج از فرم شعر بنویسد، به صورت خودآگاه یا ناخودآگاه، دایره تخیل و بینش محدود می شود. در واقع شعر متعهد از حوزه شعر ناب خارج می شود البته این در صورتی است که شعر ناب را شعری بدانیم که تنها به فرم و زبان متعهد است.

این شاعر در گفت وگو با ایسنا افزود: گاهی تعهد درونی است و محتوا با واسطه صور خیال و استعاره منتقل می شود و مطلب رو و مستقیم نیست. در مقابل شعر سیاست زده می شود و می توان گفت شعر سیاسی است. مثلا شعرهایی هستند که به صراحت مخاطب را تحریک می کنند به جنگ بروند یا راجع به تیرگی جنگ صحبت می کنند، شعرهایی هم هستند که به شعار آلوده شده اند چون مستقیم حرف می زنند اما شعری که راجع به ذات جنگ، دفاع و مقاومت حرف می زند و مخاطب با ذات جنگ روبه رو می شود و شعار نمی شنود، شعر عمیقی است.

ادبی

داستان بخوانید تا عمرتان زیاد شود

تحقیقات دانشگاه بوفالوی آمریکا نشان می دهد، مطالعه داستان و رمان موجب افزایش روابط اجتماعی و کاهش استرس می شود. به گزارش خبرگزاری کتاب ایران، گروه تحقیقاتی بوفالو به سرپرستی خانم گرین، تحقیقات میدانی درباره مطالعه و تاثیر داستان و رمان بر دانشجوها داشته است. نتیجه تحقیق نشان می دهد هر رفتاری که موجب تقویت روابط اجتماعی می شود، در داستان ها و رمان ها به صورت تقویت شده نوشته شده است و به راستی این رفتارها در زندگی واقعی آدم ها نمود پیدا می کند. در تحقیق دیگری در همین دانشگاه، دو استاد با توزیع پرسش نامه هایی درباره حالات روحی و روانی بعد از مطالعه کتاب های داستان به این نتیجه رسیدند که اغلب افراد احساس رضایت و حالت روانی مطلوب داشته اند. بر اساس مطالعات مختلف گفته می شود مطالعه کتاب، موجب بالا رفتن عمر انسان می شود.

علت اصلی مرگ «جورج اورول» کشف شد

«گلب زیلبراشتاین»، محقق، علت اصلی مرگ «جورج اورول» را بیماری سل اعلام کرد. او پیش از این، با بررسی دست نوشته های باقی مانده از «میخائیل بولگاکف» به بیماری کلیوی این نویسنده روسی پی برده بود. این محقق معتقد است سطح عفونت «اورول» بسیار بالا بوده و بیمارستان، استانداردهای بهداشتی بسیار پایینی داشته است. جنگ داخلی در اسپانیا، آخرین جنگ در قرن بیستم میلادی بود که هنوز در آن از پنی سیلین استفاده نمی شد و به همین دلیل، بسیاری از مجروحان در بیمارستان ها به دلیل عفونت می مردند. اورول سال ۱۹۰۳ با نام اصلی «اریک بلر» در بوتیهاری هند که در نزدیکی مرز نپال واقع است، متولد شد. این نویسنده بعد از سکونت در جزیره «جورا» اسکاتلند تمام وقت خود را صرف نوشتن کتاب «۱۹۸۴» کرد و همان زمان به بیماری سل دچار شد و در نهایت در سن ۴۶ سالگی درگذشت.

نتوانسته ایم نیازهای ادبی بچه ها را بشناسیم

فریبا کلهر، نویسنده، در گفت و گو با ایلنا گفت: نویسندگان نسل امروز کودک و نوجوان باید کارهایشان را با آثار ترجمه شده ای که امروز قفسه های کتاب فروشی ها را پر کرده است، مقایسه کنند و ببینند چرا بچه ها به طرف آثار ترجمه کشیده می شوند و این داستان ها را می بلعند. با این که میزان خرید کتاب و مطالعه بسیار پایین آمده اما در همین وضعیت هم اگر بچه ای قرار باشد کتابی بخواند، از داستان های ترجمه شده استفاده می کند و کمتر به سراغ داستان های تالیفی می رود.

اگر با ضرب و زور یا جایزه و مسابقه، انگیزه هایی ایجاد شود، به نظرم چندان ارزشی ندارد. هنوز تا روزهای خوب برای ادبیات کودک و نوجوان راه زیادی در پیش داریم. خلاصه اش این است که نتوانسته ایم بچه ها را بشناسیم و بر اساس نیازها و علاقه مندی هایشان کتاب بنویسیم. شاید قدم های کوچکی برداشته شده باشد ولی اتفاق بزرگی نیفتاده است.